ANUL X. No. 1146 — 8 PAGINI 6 LEI — Vineri 16 Decembrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Susceptibilitate de porţelan

— Am avut întotdeauna o părere bună despre arbitri. Cei mai mulţi dintre ei îmi sunt dealtfel prieteni (fără ca amănuntul acesta să influenţeze opinia pe care o am despre arbitri).

Nu cred să existe însă în toată gospodăria noastră sportivă o susceptibilitate de porţelan — gata să fie spartă de cea mai anemică aluzie — ca aceia pe care o afişează domnii cavaleri (de aici şi susceptibilitatea) ai fluerului. Cel mai palid adjectiv fără nuanţă admirativă, cea mai rahitică rezervă bâlbâită în termeni oricât de confuzi şi de prudenţi îi jigneşte.

Iar reacţiunea se produce întotdeauna la fel. O intrare vijelioasă în redacţia «Gazetei», o pauză impusă de nevoia, de a-şi rememora frazele pe cari le pregătise, dar le uitase trântind uşa, un acces oratoric de tuse, pentru atmosferă şi apoi, acelaş dialog trunchiat:

— «Se poate dragă?»

— «Ce să se poată?»

— «Să-mi faci mie una ca asta?»

Şi mai înainte de a cere alte explicaţii, sau de a aştepta o justificare oarecare, un nou acces de tuse (de astă dată prevestitor) o nouă pauză, pentru a-şi întări scena şi un «bon-jour» acoperit de uşa pe care — eşind — o trânteşte şi mai puternic decât la intrare.

Este de prisos de sigur să precizăm că explicaţiile acestea sunt determinate obişnuit de injurii de calibrul acesta: **«D. X a arbitrat bine, dar cu mici scăpări»**. Sau: **«D. Y a condus cu autoritate; credem însă că n'a respectat destul legea avantajului»**.

Dar, oricum.

Prestigiul unui arbitru nu poate să fie ştirbit printr'o notiţă — oricât de palidă — mai ales când prima scenă de explicaţii (descrisă mai sus) este completată de obiceiu cu un argument suplimentar pe care «victima» ţi-l ciripeşte a doua zi luându-te la braţ:

— «Eu să nu cunosc regulamentul, dragă? Eu care de 10 ani . . .»

Deaceia în ceiace mă priveşte am încetat de mult de a mai pune în coada cronicelor de foot-ball pe cari le fac altceva decât: **«Arbitrajul domnului X, grozav şi autoritar»**. Iar de câte ori găsesc în cronicele confraţilor o apreciere defavorabilă la adresa arbitrului, declar scurt:

— «Nu se face!»

Eri însă, decizia mea de a nu mai da pe viitor arbitrilor decât certificate bune a fost contrazisă de un certificat oficial care constitue cea mai severă critică ce s'a făcut vreodată arbitrilor. Nu vreau să spun că de eri am încetat de a mai face presă bună arbitrilor

Nu-mi pot refuza însă plăcerea de a nu reproduce în întregime certificatul pe care însăşi «Comisia centrală a arbitrilor» l-a acordat eri pensionarilor săi, răzbunând astfel toate adjectivele admirative cu cari am creditat pe arbitrii, chiar în zilele când gafele pe cari le făceau justificau atribute oricât de periferice.

Ascultaţi vă rog:

«Comisia centrală a arbitrilor. Şedinţa din 5 Decembrie 1932:

Constatându-se că majoritatea arbitrilor cunosc prea puţin regulamentele F. R. F. A., C. C. A. dispune ca toate comisiunile districtuale de arbitri să continue regulat şedinţele săptămânale şi în timpul ernei, în care se va (acordul aparţine Comisiei centrale a arbitrilor. N. R.) **citi toate regulamentele F. R. F. A. şi cel al arbitrilor, prevăzut cu ultimele modificări.**

Toţi arbitrii, fără nici-o excepţiune, sunt obligaţi a lua parte».

Şi acum, să vedem explicaţiile dintre arbitri şi Comisia centrală.

GEORGE FULGA

Un nou proect de bazin acoperit

Se va utiliza cursul Dâmboviţei

Necesitatea unui bazin acoperit care să permită continuitatea în antrenament se resimte tot mai mult. Cadrele înotătorilor bucureşteni s'au mărit simţitor şi tinereţea noulor elemente cere imperios mijloace de activitate în sezonul nefavorabil manifestărilor în aer liber. Completul sport de apă, are cel mai mult de suferit, pe urma duratei interminabile a perioadei de timp, nefavorabilă desvoltărei lui. In Bucureşti şi în mai toate centrele mari ale României, bazinul închis lipseşte cu desăvârşire. Mai pretutindeni există asemenea instalaţiuni dar, dimensiunile lor sunt atât de reduse încât cu greu se poate realiza ceva în domeniul nataţiei proprii zise. Un bazin de lungime minusculă nu poate servi decât unui anumit scop: cel al iniţierei în secretele unei bune întoarceri. Dar atât şi nimic mai mult. Să pretindă cineva că pe 10—12 metri se poate trage un sprint, este absurd. Inotătorul abia se pune în acţiune şi întâlneşte zidul. In acest moment, el nu se mai gândeşte — oricât de bine intenţionat ar fi, — să tragă maximum de profit din binefacerile întrebuinţărei la maximum. Odată ajuns în faţa zidului, o singură ideie îl obsedează: să execute întoarcerea cu un cât mai mare profit, spre a lăsa pe planul al doilea randamentul înotului. Un fel de: să-ţi furi căciula. Şi natural, din acest motiv nu se poate face o vină înotătorului care, s'a obicinuit să creadă că, o întoarcere bună îi poate aduce triumful final. Este sigur că, şi ştiinţa întoarcerei îşi are rostul. In cazul a doi înotători de forţe perfect egale, întoarcerea îşi poate spune cuvântul hotărâtor. Nu se poate însă pune chestiunea astfel, la noi, unde înotul n'a cunoscut — şi este chiar departe de a cunoaşte — epoci înfloritoare.

In România, antrenamentul este cel care are de spus un cuvânt în materie de progres nautic. Ori, dacă acest antrenament nu se face constant, cu greu se poate înregistra un progres. Când un înotător nu lucrează decât 4 din cele 12 luni ale anului, este perfect normal ca progresul lui să fie comparat cu iuţeala de mişcare a melcului.

Ne trebue un bazin acoperit şi de acest lucru sunt convinşi toţi cei cari stau în imediata apropiere a sportului pe apă.

PROECTE EŞUATE

Federaţia română de nataţie şi comisia de specialitate a Capitalei, comisie condusă cu multă stăruinţă de d-rul Siligeanu, au făcut tot ce le-a stat în putinţă pentru a realiza bazinul acoperit. Au fost zile în cari, diriguitorii treburilor nautice nu se gândeau la altceva şi nu-şi îndreptau eforturile decât spre înfăptuirea acestei necesităţi a completului sport.

In ultimul timp se vorbea insistent de acoperirea bazinului «Lido» sau a bazinului «Griviţa». Primul proect era pe punctul de a se înfăptui dar, în momentul când s'a cerut celor cari promiseseră concursul, să pună umărul pentru atingerea scopului, toată lumea s'a dat în lături, iar iniţiatorii au rămas descoperiţi şi cu perspectiva de a fi chemaţi la răspundere în caz de eşec al întreprinderei. Urmarea? Proectele au fost lăsate în suspensie şi mult aşteptatul bazin de iarnă nu a putut lua fiinţă.

UN PROECT NOU

Intr'un cerc de specialişti se discuta acum câteva zile, un nou proiect de bazin acoperit, bazin care, în niciun caz nu va putea fi pus la dispoziţia înotătorilor, încă în cursul anului de faţă.

(Continuarea în pagina 6-a)

Uniunea va ancheta gestiunea F.R.F.A.

O şedinţă importantă a comitetului U. F. S. R.—Alcătuirea comisiei de anchetă.—In ce stadiu se găseşte proectul construirii parcului dela Şosea — Ce ne declară d. Mihail Savu —

Agitaţia care a frământat o bună bucată de vreme organizaţia oficială a footballului nostru, sistată pentru moment, a reînceput odată cu împlinirea unui deziderat unanim acceptat de toţi aceia, cari vor să se facă cu adevărat lumină în ceiace priveşte F. R. F. A.

Pentru noi, lucrurile nu puteau să aibă alt desnodământ logic decât instituirea unei comisii de anchetă, absolut imparţială şi alcătuită din personalităţi deasupra oricărei bănueli, din afara forului pus sub anchetă.

Hotărârea comitetului Uniunii de a cerceta în urma cererii d-lui dr. Leucuţia gestiunea administrativă şi financiară a F. R. F. A. este un prim pas viguros spre deplina luminare a acelora cari vor să ştie ce este şi ce nu este adevărat în toate câte s'au pus în socoteala unei părţi din conducerea footballului românesc.

Iar în ceiace ne priveşte pe noi, nu putem să fim decât satisfăcuţi de hotărârea înaltului for, pentru că ea corespunde întocmai ideii preconizate în aceste coloane, din chiar ziua în care Biroul federal a luat măsura nelogică a autoanchetării.

Declaraţiile d-lui Mihail Savu

Şedinţa specială a Comitetului Uniunii a avut loc Miercuri seara la sediu şi la ea au participat, şi d-nii Aurel Leucuţia şi Octav Luchide, personal interesaţi în hotărârile ce urma să se ia.

După şedinţă, am avut prilejul să stăm de vorbă cu d. Mihail Savu, secretarul general al U. F. S. R. care a avut amabilitatea să ne dea câteva relaţiuni din cele mai importante.

In ceeace priveşte instituirea comisiei de anchetă, d-sa ne-a declarat următoarele:

«Comitetul Uniunii a fost solicitat de d. dr. Aurel Leucuţia, preşedintele federaţiei române de football, să delege din sânul său o comisie care să ancheteze gestiunea financiară şi administrativă a F. R. F. A. Cererea d-lui dr. Leucuţia care era făcută cu încuviinţarea biroului federal al F. R. F. A., a fost însuşită de către comitet, care a apreciat că numai o comisie alcătuită din sânul său va putea ajunge la rezultate cari să constitue pentru lumea noastră sportivă o dovadă concludentă.

D. MIHAIL SAVU

«Nu cred să se găsească cineva care să poată ridica obiecţiuni contra intervenţiei forului suprem al sportului românesc, pentrucă ea a fost cerută de însuşi preşedintele organului pus în cauză şi mai ales pentrucă a avut şi consimţământul biroului federal respectiv.

«E drept că legea educaţiei fizice spune că Uniunea are menirea să coordoneze acţiunile diferitelor federaţii şi să facă legătura dintre ele şi stat. Nu este însă mai puţin adevărat că ancheta instituită în acest scop îşi are o deplină justificare morală, cu atât mai mult cu cât F. R. F. A. este una din organizaţiile cari au contribuit la închegarea Uniunii.

Comisia pusă sub preşidenţia d-lui George Plagino este alcătuită din d-nii general Iacobici, Gr. Caracostea, Ioan Răchiţan, Neagu Boerescu şi eu, iar ca secretar va funcţiona d. Boicescu.

Cum va activa comisia de anchetă

Comisia de anchetă are latitudinea să facă orice fel de cercetări în scopul lămuririi opiniei publice sportive asupra gestiunii financiaro-administrative a F. R. F. A.

Pentruca rezultatul acestor cercetări să redea exact starea de fapt a lucrurilor, comisia va ţine Vineri după amiază prima şedinţă, în care va stabili o linie de acţiune precisă. Lucrările vor fi coordonate de aşa manieră încât să nu se întârzie prea mult cu darea rezultatului.

Ca prim pas al acţunii, comisia de anchetă va face prin presă un apel către toţi aceia cari au de spus sau de susţinut ceva în legătură cu activitatea federaţiei de football. Această măsură este menită să înlăture posbilitatea unor intervenţii anonime sau lipsite de seriozitate, cari n'ar face decât să îngreueze mersul cercetărilor.

Toţi acei ce vor avea ceva de spus vor trebui s'o facă în scris sau verbal pe proprie răspundere, pentru că numai astfel se va putea ajunge la o concluzie, conformă cu realitatea.

«In ceiace mă priveşte, vreau să cred că străduinţele comisiei de anchetă nu vor fi fără rezultat şi că se va ajunge la o concluzie precisă, într'un fel sau altul, concluzie care să restabilească în consecinţă liniştea atât de necesară prosperării sportului românesc».

(Continuarea în pag. II-a)

Vines învins

Campionul mondial de tennis, americanul Ellsworth Wines, a suferit o categorică înfrângere din partea australianului Crawford, în campionatele Statului Victoria.

A cedat în 5 seturi cu 1:6, 6:4, 6:4, 2:6, 6:4.

Rezultatul constitue cea mai mare surpriză, Vines fiind considerat — prin linia ultimelor sale rezultate, şi mai ales prin victoriile dela Paris din Cupa Davis — cel mai bun jucător din lume.

PROBLEMA MEDICALA IN EDUCAŢIA FIZICA

Interview cu d. Dr. Iosif Stoichiţia, medic primar al Judeţului Sibiu şi membru în comitetul Ligei de Centru

Dorind să avem un interview asupra problemei medicale în educaţia fizică, ne-am adresat distinsului sportiv d. dr. Iosif Stoichiţia, decanul medicilor din Sibiu şi totodată membru marcant în comitetul Ligei de Centru.

— Domnule doctor, aşi dori un interview pentru „Gazeta Sporturilor".

— „Sunt un vechiu cetitor al ziarului d-voastră. Cunosc şi apreciez munca ce o depuneţi pentru progresul educaţiei fizice în România şi voiu fi fericit de a putea contribui cu o parte cât de mică la intensificarea acestui progres".

— Este necesar un control medical în educaţia fizică, respectiv în sport?

— „O mişcare sănătoasă şi raţională de educaţie fizică nici nu se poate imagina, fără un control medical, mai bine spus, o **îndrumare medicală**. Educaţia fizică nu trebue să aibă ca obiectiv formarea de atleţi sau profesionişti ai sportului, nici nu trebue să tindă numai la performanţe. Educaţia fizică raţională trebue să fie o **educaţie integrală** în cel mai înalt înţeles al cuvântului.

„Ca atare ea se impune ca o necesitate pentru propăşirea vigoarei fizice, morale şi intelectuale a masselor largi, cari formează **naţiunea.** Sub acest raport educaţia fizică devine o importantă problemă naţională şi ea trebuie îndrumată după criterii ştiinţifice şi ţinând cont de cele mai avansate principii biologice.

„Socotim deci că educaţia fizică concepută în lumina acestor principii, — de altfel dominante la toate popoarele civilizate, — nu se poate dispensa nici de îndrumare, dar nici de controlul unui corp de medici, bine pregătit şi mai ales devotat acestor mari probleme naţionale".

— Acest control este necesar? Este indispensabil?

— „Pentru îndrumarea unei mişcări de educaţie fizică concepută după principiile biologice, avem neapărată nevoie de control medical. Acest control medical este indispensabil, în primul rând, la determinarea **capacităţii fizice a** fiecărui individ şi la **îndrumarea** lui spre sportul care este compatibil cu calităţile lui fizice şi intelectuale.

„Nu se poate — spre exemplu — admite, acelaş efort fizic, în aceleaşi condiţiuni unui tânăr în vârsta adolescenţei, când toate organele lui şi în deosebi cele interne, se găsesc în plină desvoltare, — cum se poate admite unui tânăr ajuns la maturitate şi la o fază terminală a capacităţii sale de desvoltare. La fel, o fetiţă în pubertate nu poate face nici aproximativ aceleaşi eforturi, ca o fată ajunsă la maturitate. Nu mai vorbim de deosebirile cari există între indivizi de aceiaşi vârstă, dar cu fizic şi temperament diferit. Este evident că o **selecţionare** se impune dela început, iar controlul medical va trebui să fie **permanent** în întreaga perioadă de educaţie fizică".

— La ce momente trebue exercitat? Inainte? In timpul? Sau după efortul sportiv?

„Cum am spus, controlul medical trebue să fie permanent. Din caz în caz se pot face probe prin examinări medicale, înainte şi după efortul sportiv. Principala problemă rămâne **selecţionarea justă** după criterii medicale, **observarea şi supravegherea permanentă şi îndrumarea,** dela caz la caz, după cum vor impune de fiecare dată constatările medicale".

— Ce rezultate ar da?

„Indrumarea şi controlul medical exercitat conştient şi cu priceperea cuvenită, ar face că fiecare să exercite sportul care este mai potrivit calităţilor sale fizice şi temperamentului său.

— Medicii sunt ei în stare să asigure un astfel de control, fără studii speciale în prealabil?

„Idealul ar fi să putem dispune de un corp de medici specializaţi în educaţia fizică şi ca fiecare grupare mai importantă să-şi aibă medicul său priceput.

„Acest ideal se poate realiza cu uşurinţă prin organizarea unor **cursuri speciale pentru** medici, fie la institutul naţional de educaţie fizică fie la facultăţile noastre de medicină.

— Ar fi potrivită o asociaţie a medicilor sportivi care să aibă ramificaţii în diferitele centre sportive din ţară?

„Formarea unei asociaţii a medicilor sportivi este **o** necesitate de primul rang şi socot că realizarea ei nu ar întâmpina prea multe dificultăţi.

— La Sibiu, cum se prezintă situaţia medicilor sportivi?

„La Sibiu, ca şi în alte centre ale ţării, diferitele cluburi sportive dispun de câte un medic al lor. Un control riguros medical şi mai ales o **metodă unitară** de a exercita acest control, nu este în Sibiu, după cum, n'am cunoştinţă să fie, nici în alte centre sportive din ţară. Formarea unui comitet local compus din medicii tuturor cluburilor ar fi prima necesitate pentru fiecare oraş din ţară, iar afilierea lor într'o organizaţie centrală unitară şi bine condusă, ar însemna încadrarea mişcării sportive româneşti în ritmul unui progres real şi potrivit cu importanţa covârşitoare a unei mişcări, chemate să asigure prosperitatea biologică a generaţiilor de mâine".

Cu acestea a încheiat eminentul medic şi distinsul sportiv d. dr. Iosif Stoichiţia, interviewul acordat Gazetei Sporturilor.

I. OPRIŞ

Mâine seara:

Inaugurarea sezonului pugilist de iarnă

Spakow-Andersson; Doculescu-Stoian

Mâine seară se inaugurează sezonul pugilist internaţional, printr'o reuniune al cărei program corespunde perfect cadrului ce i s'a rezervat.

Circul Kludsky, care este astăzi cea mai mare arenă de care poate dispune capitala noastră, va găzdui fără îndoială cea mai «tare» reuniune ce s'ar fi putut organiza în momentul de faţă.

Cine a urmărit din relatările ziarelor evoluţia programului dela Kludsky până la forma lui de azi, îşi poate da seama de sforţările necesitate pentru a pune pe picioare o partidă în care protagoniştii să fie Spakow şi Andersson.

Societatea poliţiştilor, care regisează această mare reuniune, a plecat însă dela o premiză foarte logică: o reuniune într'un cadru atât de vast ca acela pe care-l oferă circul Kludsky nu poate fi închegată decât pe baza unui afiş corespunzător.

Şi de aceia nu s'a lăsat intimidată nici de pretenţiile excesive ale lui Andersson şi nici de greutăţile pe cari a trebuit să le înfrunte. A făcut tot ce a trebuit şi a reuşit în cele din urmă să debuteze în arena organizărilor de mare anvergură cu un program căruia nu i se poate face nici o critică.

Căci, ce reprezintă azi matchul Spakow — Andersson?

Intr'o întâlnire de revanşă cum este cea care deţine capul de afiş al reuniunii de mâine, elementele esenţiale pentru asigurarea maximumului de spectaculozitate este pe lângă rezultatul întâlnirii şi forma actuală a adversarilor.

Ori, din acest punct de vedere se poate spune că spectacolul promite să fie extrem de pasionant dela început şi până la sfârşit.

Intr'adevăr, Andersson revine în Bucureşti cu palmaresul îmbogăţit de o serie întreagă de victorii importante şi de o semnificativă partidă nedecisă cu Tunero.

Dacă ar fi să judecăm valoarea suedezului numai prin prisma ultimului rezultat şi încă ar trebui să conchidem că Andersson deţine o formă excepţională. Şi aceasta pentru-că Tunnero este un boxeur de clasă europeană cu un palmares excepţional şi mai ales un element în plină ascensiune.

Spakow, întors de foarte puţine zile dela Berlin, departe de a fi deprimat de înfrângerea cu care l-a gratificat pe nedrept juriul de la «Sport Pallast» este din contră mai voios ca ori când. Pentru campionul nostru la toate categoriile, întâlnirea sa cu Andersson reprezintă sumum-ul năzuinţelor sale. Şi asta din două motive: 1) pentrucă înfrângerea neaşteptată pe care a suferit-o în primul match pe care l'a susţinut cu vigurosul suedez a fost o piedică serioasă în calea ascensiunii sale şi 2) pentrucă ţine să arate că posedă o formă care contrazice flagrant irealul rezultat de la Berlin.

Măsura în care va putea utiliza cunoştinţele sale şi forma de care dispune în faţa bătăiosului Andersson, rămâne să ne-o arate mâine seară.

Cert însă este că întâlnirea dintre aceşti doi adversari va constitui una din cele mai pasionante lupte din cariera boxului românesc.

Programul are ca match semi-vedetă întâlnirea de mare interes dintre doi dintre cei mai buni boxeuri ai noştri: Doculescu şi Stoian. Primul, un consacrat al ringului, iar secundul o strălucită revelaţie a ultimului an, vor furniza o luptă strânsă în care technica subtilă a lui Doculescu va avea de luptat cu combativitatea inepuizabilă a lui Stoian.

Mâine seară la Circul Kludsky, titlul de «gală» atât de banalizat, va fi pe deantregul justificat.

POGON-TELEFON

Sâmbătă în Capitală
Va veni cu un Simplon,
Ca la noi să joace hockey,
Un teribil club: Pogon.
Aşteptăm cu nerăbdare,
Oamenii fenomenali,
Să-i vedem sosind în gară.
Vor fi sigur, punctuali,
Căci în cazul chiar când trenul,
Tare s'ar înzăpezi,
Musafirii, cu stricteţe,
Vor sosi la timp pe ski.
Vor fi aşteptaţi în gară,
Şi apoi conduşi la bar,
Căci deşi Pogon se chiamă,
Intră-o sută pe hectar.
Şi să-i vezi în parc pe ghiaţă
Pe patine de oţel,
Ca să bată Telefonul,
Făcând trucuri fel de fel.
Echipierii vor apare
Intr'un sweeter şi fular,
Iar terenul, ah! ce bine,
Nu va fi marcat cu var.
Jucătorii între dânşii,
Numai cei dela Pogon,
Vor avea comunicaţie:
Vor fi lângă Telefon.
Dar zadarnic se vor sbate
Şi îşi vor strica şi gura,
Va fi greu cu Telefonul,
Să obţină legătura.
Vor primi mai multe goaluri
Şi va fi astfel de scor,
Incât plasa lor, sărmana,
Se va face receptor.
Vor urma şi alte goaluri,
Şi vor curge ne'ncetat,
Vor vedea că Telefonul
Azi este automat.
Ce splendoare o să fie,
Când pe ghiaţă micul puck
Va aluneca în poartă,
Iar goalkeeper-ul... năuc.
Vor lupta telefoniştii,
Incălziţi de-atât elan,
Vor munci să satisfacă
Pe Botez şi pe Aslan.
Toţi se vor trudi să placă,
Pe Pogon să-l facă praf,
Şi va merge Telefonul
Iute ca un telegraf.
Va veni Sâmbătă seara
Lume multă şi cucoane,
Vor veni şi funcţionarii
Ce muncesc la telefoane.
Eu mă duc s'o văd la faţă
Şi să mă răzbun cumplit,
Pe duduia care zilnic
Imi dă numărul greşit.

A. NOL